

Sted i Leir; derom ere saa omtrent alle Sagkyndige enige, og i ethvert Tilfælde have vi nu en Hærlov, som ikke forudsætter en saadan Uddannelse, og jeg vil foreslaae, at man for Tiden indskrænker sig til en Gjennemførelse af den Lov, vi have; den indeholder allerede tilstrækkeligt Rigt, og jeg troer ikke, at man i Dieblisset skal tænke paa andre Experimenter. Det Leirmateriel, som nu anstaffes, vil forresten, om fornødent, kunne anvendes til Recruterne; en Deel af Artilleriet har i de senere Aar haft nogle af sine Recruter, maaskee de fleste, i Teltleir. Altsaa Telte og Hytter kunne overmaade godt anvendes som Ly for Recruter, men i Principet kan jeg ikke tilraade, at man tænker paa at foretage Recruterens Uddannelse i Leir; jeg har i sin Tid under Hærløvens Behandling udtalt mig i samme Retning.

B. Christensen: Jeg vil blot tillade mig den Erindring mod, hvad den høitærede Krigsminister ansørte, at naar han sagde, at Domainen ved Silkeborg ikke egnede sig til Leirplads, fordi der var Skov der, maa dette dog forstaaes med nogen Modification. Det er blevet overseet, at jeg udtrykkelig sagde, at i den Egn vilde Expropriationen af det fornødne Døvelsterrain blive yderst billig. Jeg har ikke tænkt mig, at Leirindretningen skulde stee paa Domainen selv, men kun i Forbindelse med den. Mange Sagkyndige kjender jeg, der have hittret den Formening, som for mig ogsaa synes at have noget i sig selv Tiltalende, at skjøndt Militairet upaatvieselig har den Ret, som den høitærede Krigsminister omtalte, til under sine Døvelser at bevæge sig overalt imod Erstatning, saa er dette Forhold dog baade for Militairet selv og for vedkommende Grundeiere et lidet behageligt og ofte saaledes, at det i ikke ringe Grad hindrer Døvelsernes Frugtbarhed. Udsagnet mod mig med Hensyn til, hvad jeg ikke har omtalt i denne Sag, med Hensyn til de saakaldte Sagkyndige, skal jeg ikke gaae videre ind paa, men da dette Punkt er berørt af den høitærede Krigsminister, skal jeg dog tillade mig at spørge, om ikke de fleste i dette Dieblis erkjende, at der ikke har været en

overordentlig stor Sagkyndighed tilstede hos de Sagkyndige, der have valgt Ravnstrup; jeg troer, at dette Valg ikke kan være steet af Folk, som man i den Forstand kan kalde sagkyndige.

Krigsministeren: Jeg skal med Hensyn til det ærede Medlems Øtring dog tillade mig at oplyse, at der har været undersøgt et Terrain i Nærheden af Silkeborg, nemlig ved Hørbylund; om det er det, som det ærede Medlem sigter til, kan jeg ikke sige; men, som sagt, ethvert Vink i den Retning vil blive paaagtet, da Undersøgelserne fortsættes, fordi man ikke ønsker at slaae Noget fast endnu, og fordi Krigsbestyrelsen maa ønske, naar den faaer bedre Oplysninger, end den besidder for Dieblisset, at kunne benytte dem. Der har i Sylsland været undersøgt et Terrain Best for Silkeborg og dernæst et ved Hald, et ved Ravnstrup og et ved Rye, og da det ærede Medlem fra Frederiksborg har nævnt Hald og fremhævet det fordeelagtige Tilbud fra Eieren, skal jeg bemærke, at Tilbudet kun gaaer ud paa at indrømme Benyttelsen af et Areal til den egentlige Leirplads, og kunde heller ikke gaae videre, fordi der udkræves et overordentligt stort Terrain til Døvelsleire og Manoeuvreterrain, og imedens dette Tilbud i mange Henseender er tilløkkende, er dog den Ulempe forbunden med det, at det ikke er stort nok til hensigtsmæssigt derpaa at leire en stor Styrke. Det er meget vanskeligt for dem, som ikke ere fortrolige med at søge Plads til en Leir, at gjøre sig Rede for, hvor stort et Areal der virkelig behøves for at anbringe Tropperne paa en hensigtsmæssig Maade. Af de Beretninger, som foreligge, fremgaaer det netop, at Terrainen til den egentlige Leirplads ved Hald er utilstrækkeligt til den hele Styrke; navnlig vilde man, naar man skulde lægge en Styrke paa henved 10,000 Mand derhen, komme til at dele Leirpladsen, saa at den ene Deel vilde blive usfordelagtig beliggende; det er en af de Grunde, som har gjort sig gjældende mod Valget af Hald, der forresten, som jeg bemærkede, har adskilligt Tillokkende ved sig, ligesom ogsaa det omtalte Tilbud af Stedets Eier fortjener al Paaskjønnelse.